

Huonot tavat synnyttävät toimittajan

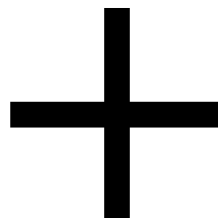
Artur Kazmertsuk

”Mikä on sun suhde Luciferiin?” – ”No ei ne asiat päin helvettiä itsestään mee.” Lainaus suomalaisesta sketsisarjasta. Luovaa, innostavaa, haastavaa, masentavaa. (vesitauko...) Tere Äänielimen uudesta installaatiosta. Kun lupauduin päätoimittajaksi tähän ainejärjestölehteen, en vielä tiennyt, että Äänielimen synnytys tapahtuisi ilman puudutusta. Voivatko halut herätä itsestään uuteen yritykseen vai täytyykö alistua kumppanin tahtoon? Syksyllä Äänielin kaksi? (vesitauko...) Kumppanini tässä proggiksessa on Terhi Honkola.

Terhi, joka jakaa kanssani päätoimittajanviran, on ollut tärkeä ”got to”-henkilö, kun toivo ja rakkaus on alkanu hiipua. Lisäksi haluan mainita Maija Karalan, joka on vastuussa esim. kansikuvasta, ja tärkeänä tukihenkilönä lähes kaikessa mikä nyt liittyy lehden tekoon.

Nyt on kuitenkin, vastoin käymisistä huolimatta, lehti pihalla. Miltä se tuntuu ja haisee? Pääkirjoituksesta se ei selviä...(vesitauko...).

Pelastakaa Tanska – lukekaa Äänielintä

Terhi Honkola

Ihanaa, ihanaa! Onnistuneen vernalisaation jälkeen Äänielin on taas valmis levittämään sivistystä ympärilleen. Tämänkertainen Elin on Jyväskylän-Århus –seuran vuoden päätuote, ja sen tarkoituksena on avartaa Teidän näkemyksiänne niin mielenkiintoisista kuin mielenkiintoisistakin asioista (muu ei ole mahdollista, lehti kun sisältää vain mielenkiintoisia hengentuotoksia). Ja mitä tällä kaikella on mitään tekemistä Tanskan pelastamisen kanssa? Noh. Jos esimerkiksi luet Äänielintä puistossa, saatat ruskettua (kuitenkin kohtuu kaikessa, siksi Äänielin ei olekaan loputtoman paksu), eikä sinun tarvitse kuluttaa

maailman energiavaroja solariumissa. Samalla lisäät omaa D-vitamiinin saantiasi, jolloin sinun ei tarvitse syödä vitamiinipillereitä, jotka on valmistettu tehtaissa kaukana täältä ja joka, totta kai, lisää Tanskan ahdinkoa. Lisäksi kun luet Äänielintä, et tarvitse tietokonetta tai televisiota täyttääksesi tiedonjanosi, vaan voit täysin uppoutua imemään itseesi ajankohtaisuuksia ja ajankohdattomuuksia ekologisesti. Nauti siis.

Tanska kiittää Tanskan ystävää.

2008 – YEAR OF THE FROG

Teksti & Kuvat: Maija Karala

Taas yksi teemavuosi, josta kukaan ei ole vielä liki vuoden puoleenväliin mennessäkään kuullut, vaan nyt kuulette. Sammakon vuoden tarkoitus on kiinnittää ihmisten huomio sammakkoeläinten maailmanlaajuiseen vähenemiseen, ja myös tehdä jotain konkreettisempaa: Amphibian Ark-projektin tavoitteena on nimittäin pelastaa eri eläintarhoihin pysyvä kanta yhteensä 500 sammakkoeläinlajista, jotka ovat niin uhanalaisia, ettei niitä enää ehditä suojella luonnossa.

Nuo 500 eivät suinkaan ole ainoat katoamisen vaarassa olevat sammakkoeläimet, vaan arvioiden mukaan jopa puolet maailman reilusta kuudesta tuhannesta sammakkoeläinlajista on uhanalaisia. Tulossa onkin äkillinen ja outo sukupuuttoaalto, josta tekee vielä oudomman se, ettei sen syytä vielääkään täysin ymmärretä – ovathan sammakkoeläimet sinitelleet elossa jo monta sataa miljoonaa vuotta ilmastonmuutoksista ja massasukupuutoista huolimatta.

Vaikuttaa kuitenkin siltä, että syypäänä on – kuten arvata saattaa – ihminen. Elinympäristöjen tuhoutumisen lisäksi sammakoita nimittäin tappaa *Batrachochytrium dendrobatidis*-sienen aiheuttama tauti. Tauti on ilmeisesti alkujaan peräisin afrikkalaisista kynsisammakoista, jotka myös kestävät tautia varsin hyvin. Kynsisammakoita on kuitenkin käytetty koe-eläiminä ja lemmikkeinä ympäri maailmaa, ja niitä on tietysti myös päässyt luontoon, jolloin sieni on päässyt leviämään viljeihin sammakkoeläimiin. Arvatenkin monin paikoin ilmastonmuutoksen arvellaan muuttavan sääoloja sienelle otollisemmiksi, ja samalla muutokset stressaavat ja heikentävät entisestään sammakkoeläimiä.

Paitsi että sammakkoeläimet ovat merkittävä osa maapallon biodiversiteettiä ja niitä pitäisi suojella jo siksi, niiden säilymisestä on myös suoranaista hyötyä ihmisille. Esimerkiksi niiden erittämistä myrkyistä monilla on jo käyttöä lääkkeinä, ja vielä useammat odottavat vielä löytämistään. Sammakkoeläimet ovat myös herkkiä ympäristömyrkyille, joten ne toimivat ympäristön tilan indikaattoreina.

Vaikuttaa kuitenkin siltä, että syypäänä on, kuten arvata saattaa, ihminen.

Otahan nyt valistuneena biologina hiiri kauniiseen käteen ja hae lisätietoa osoitteesta

www.amphibianark.org

ja allekirjoita samalla vetoomus varojen saamiseksi, jotta sammakot saadaan säilymään edes eläintarhoissa.

Kuuluisat sammakot:

- Saku Sammakko
- Kermit the Frog
- Slippy Toad
- Sammakkoprinsi

Sammakoiden ominaisuuksia:

- Kömpelöitä
- Limaisia
- Rumia
- Kiss and treat –kykyjä

OPI ELÄMÄÄN ETELÄPOHJALAISTEN KANSSA

Teksti: Terhi Honkonen

”

Jos kaikilla suomalaisilla on jokin mielipide Keskinen Vesasta, niin jokaisella eteläpohjalaisella on jonkinasteinen suhde samaiseen henkilöön.

Eteläpohjalaiset ovat mukavaa ja lupsakkaa sakkia silloin, kun olet samaa mieltä heidän kanssaan. Jos kuitenkin jostakin syystä mielesi syövereissä olet kehitellyt eriävän (siis väärän) mielipiteen jostakin aiheesta, kannattaa se muuttaa pikimmiten, koska eteläpohjalaisilla on aina taisteluarsenaali valmiudessa. Jos puukko sattui aamulla jäämään kotiin, ovat painiotteet kuitenkin aina hallussa, tallella ja kulkevat kätevästi mukana.

Murre (ei se koira)

Suomen kirjakielen ja eteläpohjalaisen murteen suhde on samanlainen kuin ruotsin ja tanskan kielillä: kirjoitettua kieltä on helppo ymmärtää puolin ja toisin, mutta puhe, ja etenkin ääntäminen, tuottaa uussyrittäjille ja halpakopioille vaikeuksia. Vaikka h:n osaisi laittaa lauseeseen oikeaan kohtaan, (ei sinne jänkhän kohtaan) menevät kuitenkin sanan painotukset päin puota. Joka sanaan hoota ei kuitenkaan tarvitse lisätä, vaan aakkosissa on monia muitakin vaihtoehtoja, joita ääntämisen helpottamiseksi voi sanoihin lisätä. Alla esimerkkilause:

”Se roikotteli ja teki liriä pihas pelekkä laamapaita päällensä”

Mitä eroa on pohjalaisella naisella ja terroristilla?

-Terroristin kanssa voi neuvotella.

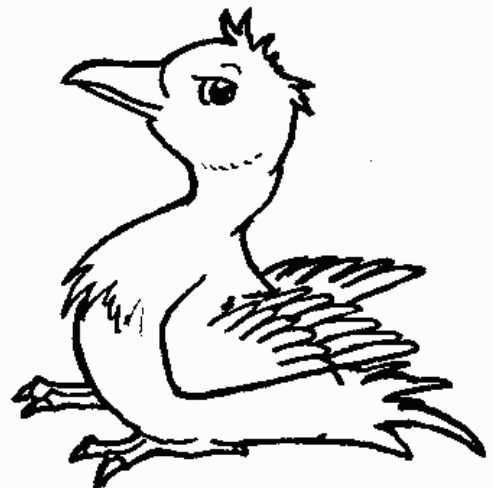
Mitä yhteistä on pohjalaisella ja savolaisella?

- Molemmat keuhvat itseään mahdolltomasti.
- No mitäs eroa heillä sitten on?
- Pohjalainen on tosissaan.

Tekstistä saa valittaa, mutta se ei välttämättä kannata.

Vesku (se koira)

Jos kaikilla suomalaisilla on jokin mielipide Keskinen Vesasta, niin jokaisella eteläpohjalaisella on jonkinasteinen suhde samaiseen henkilöön. Jos et itse ole ollut hänen salarakkaanaan (siis kesätoissa Keskisellä), niin varmasti naapurisi tai joku tuttu on ollut. Jos kuitenkin asut niin kaukana Tuurin kuningaskunnasta, että et ole halunnut kuluttaa kesätyörahoja bensaan (julkinen liikenne, mikä se on?), olet kuitenkin varmasti joskus käynyt paikan päällä ihmettelemässä valtavaa OnnenDonitsia ja Lordin irtonaamaa. Kuorinta teki sille tyypille varmaan ihan hyvää.

KALLE KALABILOGI

Outi Paloheimo

Runoraati – runo ja raati

Runo: Paloma Hannonen

Raati: Artur Kazmertsuk, Maija Karala,

Henna Sorvari ja Outi Paloheimo

Runoraatiosiossa arvostellaan runoja. Runoraatiin pääsee runo, joka on itse kirjoitettu ja unohdettu vuosiksi pöytälaatikkoon kypsyymään. Hyvin hautunut runo otetaan esille

Kanan loru

*On rankkaa olla kana
kotkottaa topakkana
niellä jyvät
ja akanat
muita parempana.*

*On rankkaa olla kana
kukon jahtaajana
nokkia toisia
päivät yöt
ja munia ahkerana.*

*On rankaa olla kana
tipujen hoivaajana
sukia sulkia
heiluttaa helttää
toimia saarnaajana.*

*Olisin ennemmin muna.
Kellisin kanan
lämpimän pyllyn alla
enkä koskaan halkeaisi ja pistäisi nokkaani
madoilla ruokittavaksi.*

KOT KOT!

kolmannen henkilön toimesta ja julkaistaan arvostetussa tiedejulkaisussa: *Äänielimessä*. Raadin on tarkoitus arvostella runoa runon keinoin. Kyseessä on siis runobattle ilman veto-oikeutta.

Raadin toru

*Loru kaunis ideana
nokkela, eloa sivuava
suureet linjat hahmottava
nurmen pintaa hipova*

*Rytmi tiukka
tautot oikein
raati tykkää mut
ehdoin soikein*

*Miksi kana kotkottava
munan muotoon haluava
kukon jahtaamana
ei ole*

reppana

*Ratkaisuna siis
kukosta viis
ota keppana ja kirmaa heppana*

*Raati päättyy ysin pintaan
turha käydä vastarintaan*

KUIVA VAIHTO- opiskelijaraportti

Teksti: Terhi Honkola

”
En ymmärrä miten näin pääsi käymään..

Jos haluat lähteä vaihto-opiskelemaan paikkaan missä on lämmintä, aurinkoista, halpaa, orankeja halattavana ja ymmärrät mitä natiivit puhuvat toisilleen, ei kannata ottaa suunnaksi Tanskaa. Tai eihän lämpötila ole Suomen asukille yhtä suuri ongelma kuin jostakin etelänmailta tulijoille, mutta täytyy myöntää, että jos seikkailee pari tuntia tuulella kuorutetussa vesisateessa, niin sitä saattaa tulla kylmä. Aurinkokin kun paistaa, jos paistaa. Yleensä ei paista.

Jos kuitenkin haluat päästä kuninkaalliseen maahan, joka on voittanut euroviisut kokonaista 2 kertaa ja josta tulevat sellaiset europopihmeet kuin Aqua, Me & My ja Safri duo, on Tanska oikea sijoituskohte. Lisäksi täällä pääsee näkemään punaisia postilaatikkoja, unisex-vessoja, keltaisia postiautoja, rahoja, joissa on reikä keskellä ja autojen rekisterikilpiä, joissa on 2 kirjainta ja 5 numeroa. Kokemuspuolella olennaisiin asioihin kuuluvat epäloogiseen suuntaan aukeavat ovet, tammikuussa vihertävät pellot, hedelmien ja vihannesten punnitsematta jättäminen kaupassa ja ihmiset, jotka luulevat, että joulupukki tulee Grönlannista!

Syy siihen miksi itse tulin tänne on hyvin yksinkertainen: täällä täytyy käydä nyt, kun se on vielä mah-

dollista. Tanskahan on alavana maana vaarassa upota, kun merenpinta nousee ilmastomuutoksen seurauksena. Maan valtavista korkeuseroista kertoo ehkä jotakin se, että tässä valtakunnassa korkein kohta on Ison-Beltin sillan pylväät (254 m). Kuvittelisin kuitenkin, että tämä tieto ei paljon paikallisia lämmitä, jos merenpinta alkaa tosissaan nousta. Pariin tolppaan kun ei montaa tanskalaista mahdu roikkumaan. Toisaalta olisipahan tanskalaisilla toinenkin syy suunnata Saksaan (ensimmäinen syy on tietenkin halpa kalja). Ehkä juuri tästä syystä tanskalaisilla onkin niin rento ja huoleton elämäntapa, ainakin jätteiden lajittelemisen suhteen. Sitä on kuulemma joskus 3 vuotta sitten kokeiltu täällä Århusissa, mutta kun se ei ottanut toimiakseen, niin nykyään täällä huitaistaan melkein kaikki jätteet samaan pussiin... Maharotoonta meiniä...

Jos näillä puheilla olet vakuuttunut, että haluat tulla vaihto-opiskelemaan Tanskaan ja etenkin Århusiin, niin kannattaa haluta asunto kuuluisasta kaupunginosasta, Brabrandista. Kuuluisuus on ehkä joidenkin mielestä kuitenkin tullut hieman kyseenalaisissa yhteyksissä, sillä kyllä vaan, tämä on yksi niistä paikoista missä helmikuun puolivälissä teinit polttivat talvilomatylsyyksissään autoja

ja roskiksia ja kivittivät linja-autoja. Tai ei koko Brabrand noin villiä seutua ole, lähinnä Gellerupin asutokompleksi vain, joka on aika tiiviisti maahanmuuttajien asuttama. Ei tässä minulla mitään hätää ole ollut, onhan kyseinen Gellerup ehkä jopa kilometrin päässä täältä Skjoldhøjsta. Niin ja keskustaan täältä on noin 7 km.

Kuten tästä kaikesta voitte päätellä, on elo täällä jännittävää ja voin sanoa, että olen nauttinut olostani täällä todella paljon. Joitakin asioita olen tehnyt täällä aika runsaasti, kuten odottanut linkkoja ja istunut niissä sekä toistellut nimeäni. Normaalin esittelydialogin yksi osa onkin kuulostanut seuraavalta useamman kerran: -Moi, mikä sun nimi on? - Terhi. - Ai mikä? - Terhi. - Oho, onpa vaikee. Miten sä tavaat sen? - Tee-ee-är-hoo-ii. - Ai Derhi. - Joo, just se. Noh, ei se mitään. Tekemistä täällä riittää joka tapauksessa. Siinä sivussa kun hoitelee koulun ja tanskanopinnot, on tärkeää sivistää paikallisia ihmisiä (siis tanskalaisia kämppiksiäni) suomalaisilla asioilla, kuten jääkiekolla ja ruokaperinteillä. Jostain syystä nyt niillä on mielikuva, että minulla on pakkomielle jäähän ja rusinoihin. En ymmärrä miten näin pääsi käymään... Noh, onhan tässä vielä 4 kuukautta

aikaa muuttaa näitä käsityksiä, suuntaan tai toiseen. Vielä erillinen huomautus kaikille Janne-nimisille: jos pidät kyseenalaisesta huomiosta, on Tanska juuri sinulle oikea paikka olla ja vaikuttaa! Tule tänne ja esittele itsesi mahdollisimman monelle natiivitanskalaiselle. Jos vastaanotto on hitusen hämmentynyt, voi yhtenä syynä siihen olla se, että täällä Janne on naisen nimi.

OLUT VAI SIIDERI –Oikealla nesteytyksellä opettajaksi

Teksti: Elina Mikkonen ja Elina Ilveskoski

Päädyin tulokseen: haluan kaikkien tiedonianoisten sankariksi.

Tuulen tuivertaessa Ylistön sillalla poljin pyörällä ja pohdin haluanko heilua loppuelämäni labratarkkailussa vai luokan edessä oppilaiden kiusattavana. Olenko enemmän oman elämäni vaalija vai muiden johtotähti? Päädyin tulokseen: haluan kaikkien tiedonjanoisten sankariksi.

Saadakseni tittelin nuorten mielten muokkaajana jouduin käymään läpi sieluariipivän tulikokeen, tai oikeastaan kaksi. Valintakoe-elämyksen aloitti ryhmäkeskustelu, aiheena vaihtelivat elämää suuremmat polttavat kysymykset. Asiallisen keskustelun alkamassa saattoi poikkeuksetta kuulla kokelaiden aivojen pohdittavan kiperää kysymystä: kuinka varastaa puheenvuoro sivistyneesti ja osoittaa oma täydellinen soveltuvuutensa?

Jalkojen vavistessa ankarasta keskustelumyrskystä matka jatkui kohti tiukkaakin tiukempaa tulikokeen toista osiota, henkilökohtaista soveltuvuushaastattelua. Tällä kertaa suurena ongelmana oli saada kaksi terävästi tuijottavaa haastattelijaa vakuutuneeksi kokelaan halusta, innostuksesta ja jopa suoranaishuoneesta kutsumuksesta päästä joku kaunis päivä heiluttamaan karttakeppiä solu-

hengityksen tahtiin. Tiukkaan syyniin kuului yllättävä, mutta varmaankin hyvin oleellinen kysymys ”Olut vai siideri?”. Epäilyttävästä vastauksesta seurasi terävä jatkokysymys ”Kuinka monta?” ja tästä voidaan kirkassilmäisesti vetää johtopäätös: oikea nesteytys takaa opettajan uran!

Mikäli innokas opiskelija todetaan sopivaksi tulevaisuuden aineenopettajaksi, kuuluu tuleviin ajanvieteisiin oleellisena osana kasvatustieteen opinnot. Jo ensimmäinen luento mykisti. Kysymys ”Tätäkö tämä nyt on?” heräsi, kun huomasi tuijottavansa luennoitsijan rauhallista riisutumista.

Onneksi shokkihoito käsitti vain sukkiensa poiston, lämpöpyynnöistä huolimatta. Vaikka tämä railakas aloitus mahdollisesti aiheutti huolia kasvatustieteen taipaleelle, ovat kurssit vaikuttaneet täysin inhimillisiltä ja jopa kiinnostavilta, mikäli ei alennu laskemaan käsitteiden, termien ja teorioiden viidakkoon läpi luentoja.

Luentoja lisäksi oppia kasva-

tuksesta antaa kerran viikossa kokoontuva oma kotiryhmä, jonka vetäjänä toimii allekirjoittaneilla, omien sanojensa mukaan, itsensä tarpeettomaksi tekevä ohjaaja kasvatustieteen laitokselta. Nimestä ja alkusäikähdyksestä huolimatta kotiryhmät eivät kokoonnu opiskeluajan ulkopuolella pienessä, ahtaassa ja hiehta haisevassa opiskelijalokaalissa vaan tutussa ja turvallisessa yliopistorakennuksessa. Pieniä pelonpuistatusta aiheutti vain se, että vahvuus oli kolme pientä biologia vastaan pahimmillaan yhdeksän erittäin aktiivista kemistiä.

Kotiryhmien tarkoitus on purkaa kurssikirjoja useiden sivujen referaattien voimin sekä oppia ymmärtämään oman aineensa opetusmetodeja. Tämä on ollut hyväksi todettu tapa välttyä tenteiltä. Oppitunnit muokkautuvat opiskelijoiden innokkuuden ja kiinnostuksen mukaan. Pidemmälle edetessä mukaan tulevat kouluvierailut ja oppituntiseurannat paikan päällä. Kaikki tämä suuntaa meitä kohti uutta ja avaraa koulu maailmaa, sinne korkealle opettajan valtaistuimelle.

Punaisena lankana opettajaksi tulemisen matkalla on oppia

ymmärtämään, mitä ajatuksia ja asenteita pyörii niissä pienissä oppilaspiäissä.

Kuinka opettaa soluhengitystä, josta ei ole paljain silmin nähtävää todistusta? Eräänä keinona päästä oppilaiden pään sisään on seurata aikaansa: istua illat pitkät teinileffojen parissa, kuunnella

uusinta nuorisohumppaa ja metsästää tuoreimmat Cosmot. Jos vastaan tulee siis permanenttinen karttakepin heiluttaja uusimpia NRJ-hittejä kuunnellen, tiedätte kuka siinä on.

Tarvitaan hulluutta, iloisuutta, pitkää pinnaa ja ennen kaikkea oikeaa asennetta, jotta voi rai-

vata tiensä kohti opettajuutta. Maratonjuoksu opettajaksi on alkanut ja strategiana on pitkän juoksun mukaisesti rento lähtö ja se oikea nesyteytys. Väliraportti: kisakunto hyvä, olosuhteet otolliset ja paukkuja säästellyn loppusuoralle.

Ekologien ajattelun monimuotoisuus uhattuna?

Teksti: Carita Lindstedt, evoluutioekologian jatko-opiskelija

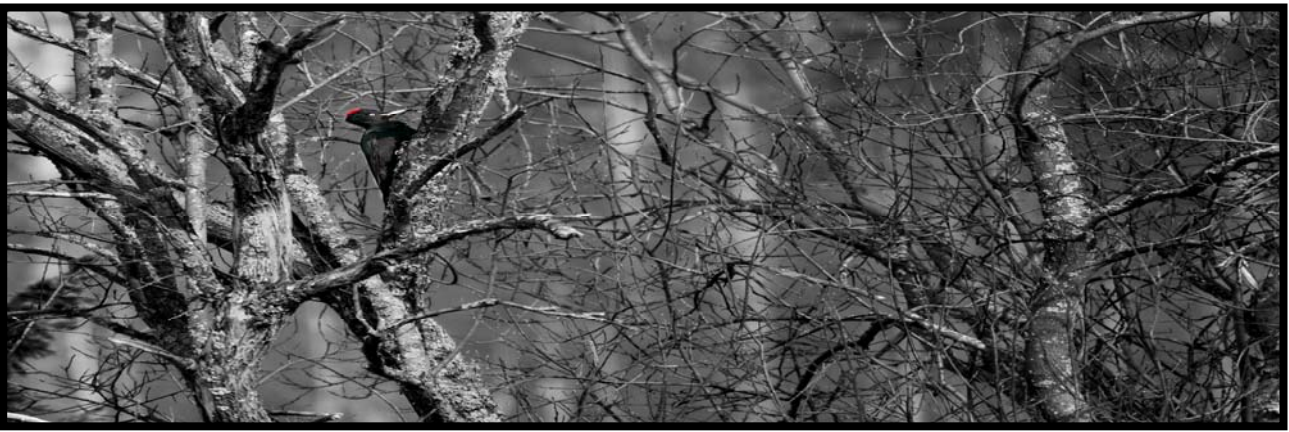
Kuvat: Lauri Mikonranta

Suosittelen, että tuhlaatte valtion rahoja ottamalla yliopistosta kaiken sen tarjoaman tiedon irti oman viisivuotiskautenne aikana, koska se tekee teistä vain ja ainoastaan viisaampia.

Jyväskylän yliopiston verkkosivuilla on määritetty yliopiston tehtäväksi ”etsiä totuutta, tuottaa ja levittää

uutta tietoa sekä kasvattaa ja uudistaa sivistysperintöä”. Itse tulkitsisin tämän niin, että

koulutuksellisesti yliopiston ensisijaisena tehtävänä on sellaisten omilla aivoillaan ajattelevien ihmisten

tuottaminen, jotka osaavat kyseenalaistaa niin oman tieteenalansa kuin yhteiskunnankin normit ja pystyvät siten opetussellisissa, hallinnollisissa tai tutkimuksellisissa tehtävissä ”parantamaan maailmaa”. Tähän tavoitteeseen yliopisto pyrkii sillä, että opiskelija saa mahdollisimman laaja-alaisen tietämyksen oman pääaineensa saralta sekä vapaavalintaisten oman tai muiden tiedekuntien tarjoamien sivuaineiden kautta.

Yleinen suuntaus kuitenkin tuntuu olevan kohti yhä tiukempaa opinto-ohjausta ja valmiita opintosuunnitelmia, joiden ansiosta valmistuisi ”älykkään opintosuunnittelijan” räätälöimiä biologeja eri uraputkiin ympäristöhallinnon työntekijöiksi, tutkijoiksi tai opettajiksi. Sinänsähän tässä pidemmälle viedyssä ammatillisessa koulutuksessa ei ole mitään vikaa. Valtion verovaroja säästyy, ihmiset valmistuvat ajallaan eikä työvoimatoimiston työntekijöiden tarvitse tuhlata kallista aikaa sen arpoamiseen, mihin työhön ihminen parhaiten soveltuisi. Samoin opiskelijoiden aivokapasiteettia ei turhaan ylikuormiteta ja opintosuunnittelun aiheuttama

stressi vähenee niin opinto-ohjaajilla kuin opiskelijoillakin. Tällainen liian pitkälle viety opintosuunnittelu ja opiskelijoiden lokeroiminen jo opintojen alkuvaiheessa tiettyihin uraputkiin voi kuitenkin rajoittaa monitieteisen toimintakulttuurin kehittymistä sekä osaltaan estää tavoitteen koulutusta tiedon etsimisen, tuottamisen ja soveltamisen asiantuntijoita.

Ajatellaanpa esimerkiksi ympäristönsuojelullisia tai luonnonsuojelubiologisia kysymyksiä. Suojeltiin sitten lajeja, elinympäristöjä tai puhdasta ilmaa, kyse on biologisen toiminnan lisäksi aina myös yhteiskunnallisesta toiminnasta, johon sisältyy luonnon säilyttämisen lisäksi myös yhteis-

kunnallinen vastuu. Esimerkiksi ympäristöhallinnon alalla työskentelevien on usein ymmärrettävä suojelupäätösten ja -ohjelmien kansantaloudelliset sekä muut yhteiskunnalliset seuraukset ja siitä seuraavat mahdolliset arvoriistiriidat eri toimijoiden välillä. Lisäksi usein joudutaan miettimään ja vastaamaan kysymyksiin siitä, millaista luontoa pitäisi säilyttää ja onko ihmisellä ylipäänsä moraalinen velvoite säilyttää ja suojella luontoa? Vaikka biologian laaja-alaiset opinnot auttavat ymmärtämään luonnonsuojelun tai ympäristönsuojelun biologiset perusteet, ympäristöpoliittiseen päätöksentekoon tarvitaan myös muita tieteenaloja, kuten sosiaalipolitiikkaa, kansantaloutta, sosiologiaa, historiaa tai kaiken taustalla olevaa filosofiaa. Näitä opintoja harva biologi nykyään kuitenkaan sisällyttää opintosuunnitelmaansa, koska niistä ei ajatella olevan varsinaista hyötyä työllistymisen kannalta ja ne vievät aikaa ja resursseja oman alan opinnoilta. Yhtälailta myös ekologian alan tutkijoiksi aikovien pitäisi sisällyttää muiden tieteenalojen opintoja omiin opintosuunnitelmiinsa

kriittisen ja monipuolisen ajattelukyvyyn kehittämiseksi. Tutkijaksi aikoville on hyötyä siitä että hän oppii hahmottamaan paremmin tutkimuksensa yhteiskunnallisen merkityksen sekä kriittisesti tarkastelemaan sitä,

miten oma tutkimusaihe auttaa ymmärtämään maailmaa ja sen toimintaa? Mitä ovat oman tieteenalan paradigmat ja miten ne vaikuttavat omaan ajattelutapaan? Milloin oma tutkimusaihe parantaa nykyistä ymmärryksen tasoa ja milloin tutkija on vain jumittunut oman erikoisalansa tai missionsa vangiksi ja unohtanut asioiden kriittisen arvioinnin?

Niinpä tällä kirjoituksella haluaisinkin kannustaa

kaikenlaisia vanhoja biologin tursakkeita, hestiksiä, kukkamekkobiologeja, lajiuskovaisia ja darwinin palvojia laajentamaan tajuntaansa ja osallistumaan monipuolisesti oman pääaineen kursseille sekä ennakkoluulottomasti vierailemaan myös muiden tiedekuntien tarjoamilla luennoilla.

Suosittelen, että tuhlaatte valtion rahoja ottamalla yliopistosta kaiken sen tarjotun tiedon irti oman viisivuotiskautenne aikana, koska se tekee teistä vain ja ainoastaan viisaampia.

Kerääntykää baareihin ja kahviloihin keskustelemaan ja kyseenalaistamaan omaksumanne tietoa - älkääkä perkele jumittuko liikaa

muiden tarjoilemiin valmiisiin opintosuunnitelmiin ja ajatuskaavoihin. Olkaa monimuotoisia ja täyttäkää yhteiskunta uusilla mullistavilla ideoilla.

EEVA EKOLOGI

Outi Paloheimo

SOLU- JA MOLEKYYLIBIOLOGIA

Teksti ja kuva: Sira Torvinen

Jyväskylän Yliopisto tarjoaa runsaasti pääainevaihtoehtoja biologiassa. Uusien biologi-alkujen, eli Fuksien, saapuessa taloon harvalla on aavistus siitä, mihin haluaa erikoistua. Eri haaroja voi tunnustella syksyn kursseilla, mutta varmuutta ei tunnu saavan, ei sitten millään. Noh. Miltä tuntuu olla solubiologi, Sira Torvinen?

Jos miunlainen blondi oppii nämä asiat, oppii kuka tahansa!

”Sain valkolakin ’04 Kuopion lyseon lukiosta. Lukion jälkeen suurin kiinnostuksen kohteeni oli päästä pois kotikaupungista, ja toisena kiinnostuksen kohteena oli biologia. Hain biologian yhteishaussa opiskelemaan ensisijaisesti Jyväskylään, ja nyt 22-vuotiaana olen neljännen vuoden solubiologian opiskelijana Jyväskylän yliopistossa.

Solu- ja molekyylibiologiaa pidetään helposti vaikeana pääaineena, ja valkoisessa takissa käytäviä pitkin liihottavat pipettibiologit

”

saattavat herättää nuoremmissa opiskelijoissa jopa kunnioituksensekaisia tunteita. Todellisuudessa sitruunahappokierron opettelu ei ole sen

kummempaa kuin kerto-
taulun oppiminen, tärkeintä on oma kiinnostus aiheeseen.

Jos miunlainen blondi oppii nämä asiat, oppii kuka tahansa!

Solu- ja molekyylibiologian opiskelija huomaa pian sukeltavansa alkuun hep-
realta kuulostavan labraslangin syövereihin, ja kuin huomaamattaan alkaa käyttää sitä itsekkin. Kolmannen opiskeluvuoden aikana kaverilta saatu tekstiviesti

”Mä tuun syömään heti kun 1x fuugaus on valmis ja saan vyöhykkeet talteen!” tekee jo järkeä. Allekirjoittaneella solut imaisivat maailmaansa jopa siinä määrin, että kylpyhuoneen kaakelit alkoivat hahmottua lihassoluina, ja asfaltin pinnasta löytyi hämmästyttävää yhdennäköisyyttä maksasolun rakenteen kanssa...

Mielestäni solu- ja molekyylibiologian opiskelu sopii kaikenlaisille ihmisille. Opiskelussa ehdottomasti parasta ovat käytännön kurssit, joilla pääsee tutustumaan paitsi laboratoriotyöskentelyn arkeen, myös kurssitovereihin. Niin, ja pääseehän pitkillä tauoilla labrahuumorin ohella nauttimaan myös suurimman osan lempimolekyylistä, kofeiinista!”

Outi Paloheimo

SYRINX HALLITUS 2008

1. Virka
2. Miltä virka tuntuu?
3. Mitä toivot uusilta fukseilta?
4. Mikä on SYRINXin viesti maailmalle?

1. Puheenjohtaja

2. Puheenjohtajana on ollut mukavaa olla, varsinkin kun hallituksessa ja jäsenissä on monia aktiivisia tyyppejä, jotka jaksaa järjestää kaikenlaisia rientoja ja retkiä. Onhan se välillä raskastakin kun pitäisi yrittää pitää hommat hanskassa ja hanskat vielä tallessa.

3. Tulkaa rohkeasti mukaan toimintaan ja Syrinxin järjestämiin juttuihin. Ilman osallistujia on vaikea järjestää mitään ja ilman järjestäjiä se on vielä vaikeampaa. Ehdottakaa minkälaisia bileitä, retkiä tai ihan mitä vaan haluaisitte Syrinxin järjestävän, sillä meidän toimintamme on aina järjestäjiensä näköistä.

4. Ei se opiskelu ole oikeasti niin vakavaa. Välillä pitää unohtaa ne kirjat ja rentoutua samanhenkisten ihmisten seurassa ja sehän onnistuu parhaiten Syrinxin järjestämissä tapahtumissa.

Jenna Purhonen

1. Tanssi- ja hyönteisvastaava
2. No onhan tää aika raskasta. Saattaa olla että tää on Syrinxin vaativin virka, varsinkin kun mä en tanssi. Koskaan.
3. Pusuja ja haleja.
4. En tiedä.

Lauri Mikonranta

Sini Malminiemi

1. Ympäristövastaava
2. Vaikka Syrinx onkin ideaali yhteisö tähän virkaan nähden, tarvitaan ympäristövastaavaa silti pitämään huolta pienistä hairahduksista. Tosi iisi pesti. :)
3. Olkaa yhtä aktiivisia kuin me fuksivuotenumme, niin saatte kaikkein eniten irti kaikesta ympäröivästä.
4. Pitäkää huolta toisistanne ja ympäristöstä!

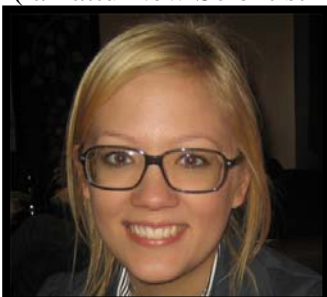
1. webmaster
2. leppoisaa hommaa (varsinkin kun tulee näin mallikkaasti "luistettua" hommista)
3. olkaa aktiivisesti mukana Syrren toiminnassa: mitä enemmän me saamme lihaa liikkeelle, sitä isompia, parempia ja useampia tapahtumia voidaan järjestää! :)
4. Yksi kaikkien, ja kaikki yhden puolesta - pelastetaan maailma! \o/

Pauli Kärkkäinen

Ville Ojala

1. Liikunta-Führer
2. Viran hoitaminen tuntuu samalta kuin MKP:n suorittaminen: Hetkellisesti kuumottaa ja haisee pahalle, mutta jälkeenpäin olo on mitä mahtavin.
3. Toivottavasti syrjäyttävät meidät loputkin vanhat jarrut ensi vuoden hallituksessa. Itä aion ainakin kokea luonnollisen poistuman tavalla tai toisella kahden vuoden liikuntavastaava-rupeaman jälkeen.
4. "Science is interesting and if you don't agree you can fuck off" (lainattu New Scientist -lehden päätoimittajalta)

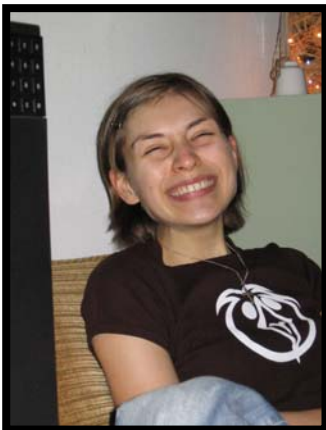
Siiri Latvala

1. Rahastonhoitaja
2. Virka tuntuu loisteliaalta. Rahahanojen haltijana ei voi valittaa.
3. Fukseilta toivon innokasta asennetta!
4. Ottakeehan kaikki ihan lunkisti vaan.

1. Ääninelimen (ylä)päätoimittaja
2. Sangen lupsakalta varsinkin näin ulukomaanelon aikana, kolleegani kun on niin pätevä :) Kattellaan sitte syksymmällä uudestaan..
3. Uusia suksia (En ymmärrä miks tollanen vastaus tuli ekana miäleen, mut ehkä se on oikee vastaus? Onko se? Se kans ehkä kertoo jotaki jostakin. En kyllä tiärä, et mitä ja mistä.)
4. Toivoisin, et se kaikkes ekoloogisuudessaan olis Tanskan pelastaminen, koska Ilmastomuutos ->(napajäättiköiden sulaminen) + alava maa = Tanska uppoo! Siis lajitelkaa jätteenne, että lehmät saa päästää metaanikaasujaan rauhas. Tarvetta kun ei molemmille päästöille ilmakehäos ja lehmät ei osaa säännöstellä. Harmi sinänsä.

Terhi Honkola

Viivi Mänttari

1. Sihteeri
2. Syksyllä kun olin ekoissa kokouksissa mukana, niin ajattelin usein mielessäni, että musta ei kyllä koskaan voi tulla sihteeriä, kun en varmaan ikinä osais kirjottaa niitä pöytäkirjoja. Mutta koskaa ei kannata sanoa, että EI IKINÄ, sillä nyt olen järjestön sihteerinä ja homma on maistunut mukavalta. Edellinen sihteeri ehdotti minua uudeksi sihteeriksi ja en sitten osannut kieltäytyä, joten tässä sitä ollaan. Pöytäkirjojen kirjoittaminen ei ole ollenkaan vaikeaa ja on kiva käydä kokouksissa, kun sitten tietää kaikki tulevat tapahtumat hyvissä ajoin ja pääsee itsekin vaikuttamaan asioihin.
3. Toivon, että uudet fuksit tulevat sankoin joukoin mukaan ainejärjestön toimintaa. Mukaan vaan tapahtumiin heti alusta alkaen! Niin minäkin tein enkä ole katunut päivääkään.
4. Ja sitten, mitä onkaan viestini maailmalle...hmmmm...opiskelkaa aina välillä, liittykää ainejärjestöön ja eläkää hauskaa opiskelijaelämää!

1. Opintovastaava
2. Varsin mukavalta.
3. Toivon uusilta fukseilta rohkeutta tutustua vanhempiin opiskelijoihin ja intoa osallistua Syrren toimintaan!
4. Pienen lintumme ääninelimestä kajahtaa laulu paremman maailman ja iloisempien opiskelijoiden puolesta!

Mari Kuvaja

Taina Stenström

1. Hallituksessa Tiedottaja ja sitten myöskin laatuhemmoilija...
2. Mahtavalta. Hallituspuuhastelu on kivaa ja siinä tutustuu muihin opiskelijoihin. Laatuhemmona pääsee taas tutustumaan opettajiin. Molemmissa hommissa pääsee oikeastikin vaikuttamaan asioihin ja sehän on aina siistiä.
3. No toivoisin, että fuksit lähtisi reilusti mukaan kaikkeen mahdolliseen... Moni luulee, ettei voi lähteä esim. hallitukseen mukaan kun on "vaan fuksi", mutta se on yksi parhaimmista tavoista tutustua toisiin ja päästä mukaan yliopistomeininkeihin. Laatuhemmona toivoisin tietysti, että fuksit osallistuisi omalla panoksellaan opetuksen kehittämiseen.
4. Rento meininki, ei mikään ole niin hirmu vakavaa...

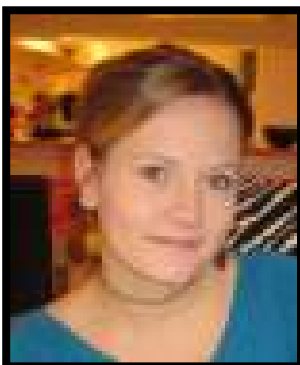

Artur Kazmertsuk

1. Bilevastaava, Äänielimen toimitus, BOSTUF
2. To take all these positions simultaneously, and I have done so, makes one feel that he's not always covered in skin
3. Kevätretkeä Islantiin
4. Jos ei lammas niin sitten kissa

Janne Ruuth

1. Isäntä
2. Mukavata. Hallituksen ilmapiiri on avoin ja rento, jonka ansiosta on ollut helppoa lähteä mukaan järjestämään kaikenlaisia asioita, etenkin tapahtumia aina saunailtojen järkkäilystä ulkomaan reissuun. Isännällä ei ole määrättyjä velvoitteita, paitsi jos virvokkeet loppuvat saunailan aikana saa isäntä joskus osakseen kysyviä katseita.
3. Lukekaa pilsaa ja rillutelkaa kohtuullisesti (yritän auttaa jos pystyn).
4. Olkaa ympäristölle ystävällisiä

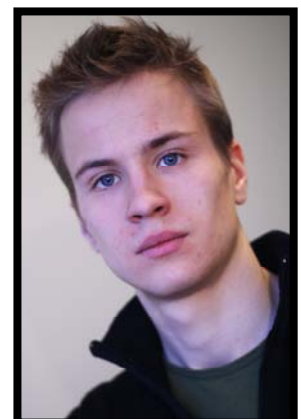

Anni-Maria Örmälä

1. vpj
2. Tässä tuntee olonsa jo vähän väistyväksi pj-kauden jälkeen, mut jämyinä taustatukena ollaan
3. Aktiivisuutta, ennakkoluulottomuutta ja kekseliäisyyttä
4. "Ja maailma pelastuu"

Ilari Kuronen

1. Kulttuurivastaava
2. Jokapaikan höylän pestiltä jossa ei tartte ottaa paineita jostain tietystä määrätystä tehtävästä. Voi ottaa vastuuta ja osallistua niihin projekteihin joihin haluaa ja lisäksi kulttuuriksi voi luokitella mitä tahansa :P
3. Uskaltavaa osallistumista, pohdintaa, erottelua ja tulkintaa siinä mikä on opsikelija-/syrrre-/juoma-/Biop-/Ambiotica-/MaLu-/jyu-/kulttuuria. Vaikka täällä tällaiset hörhöt heiluukin, niin lähtekää rohkeasti mukaan!!!
4. En mä osaa noin viisaita puhua, ja vaikka osaisinkin, ei mun tiivistystä ois varmaan viisasta julkaista, kysykää joltain joka ymmärtää Syrren kulttuuria.

Latinaa rakkaudesta – tee vaikutus sivistyksellä

Amor, kirjallisuudesta löydettyä: Raamattu, Publilius Syrus, Petronius, Propertius, Plautus

Amor, ut lacrima, ab oculo oritur, in pectus cadit.

Rakkaus on kuin kyynel: se syntyy silmässä ja valuu kohti rintaa.

Meliora sunt ubera tua vuno.

Parempaa kuin viini ovat rintasi.

Isto capta fruare viro!

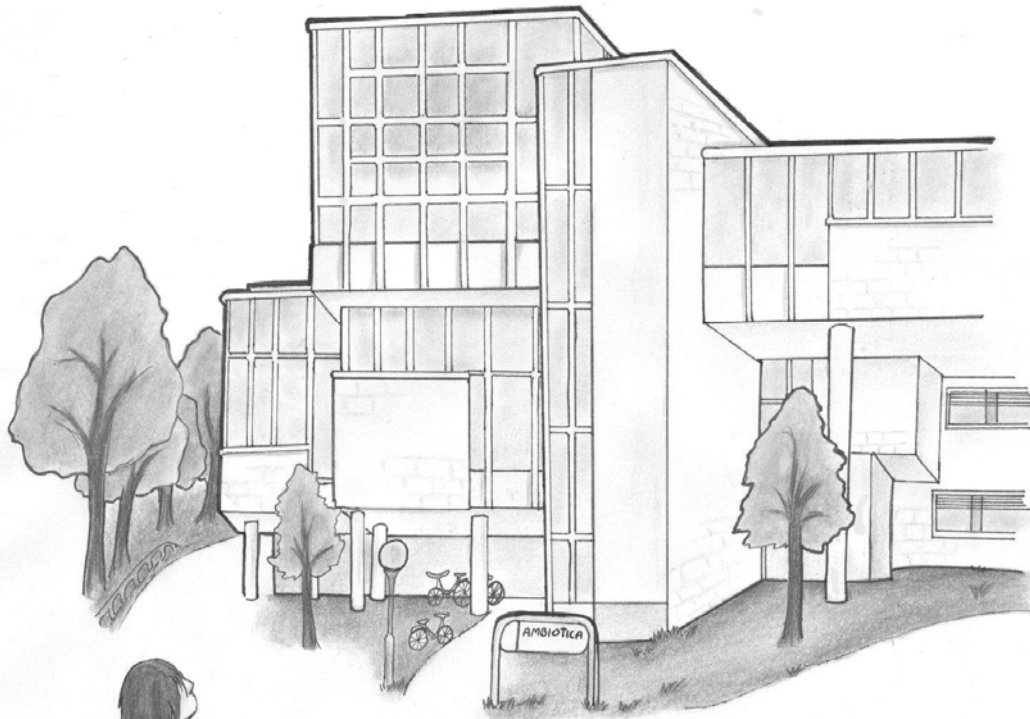
Ota siitä miehestä nyt kaikki ilo irti!

Lualis nox fuit illa, di deaeque!

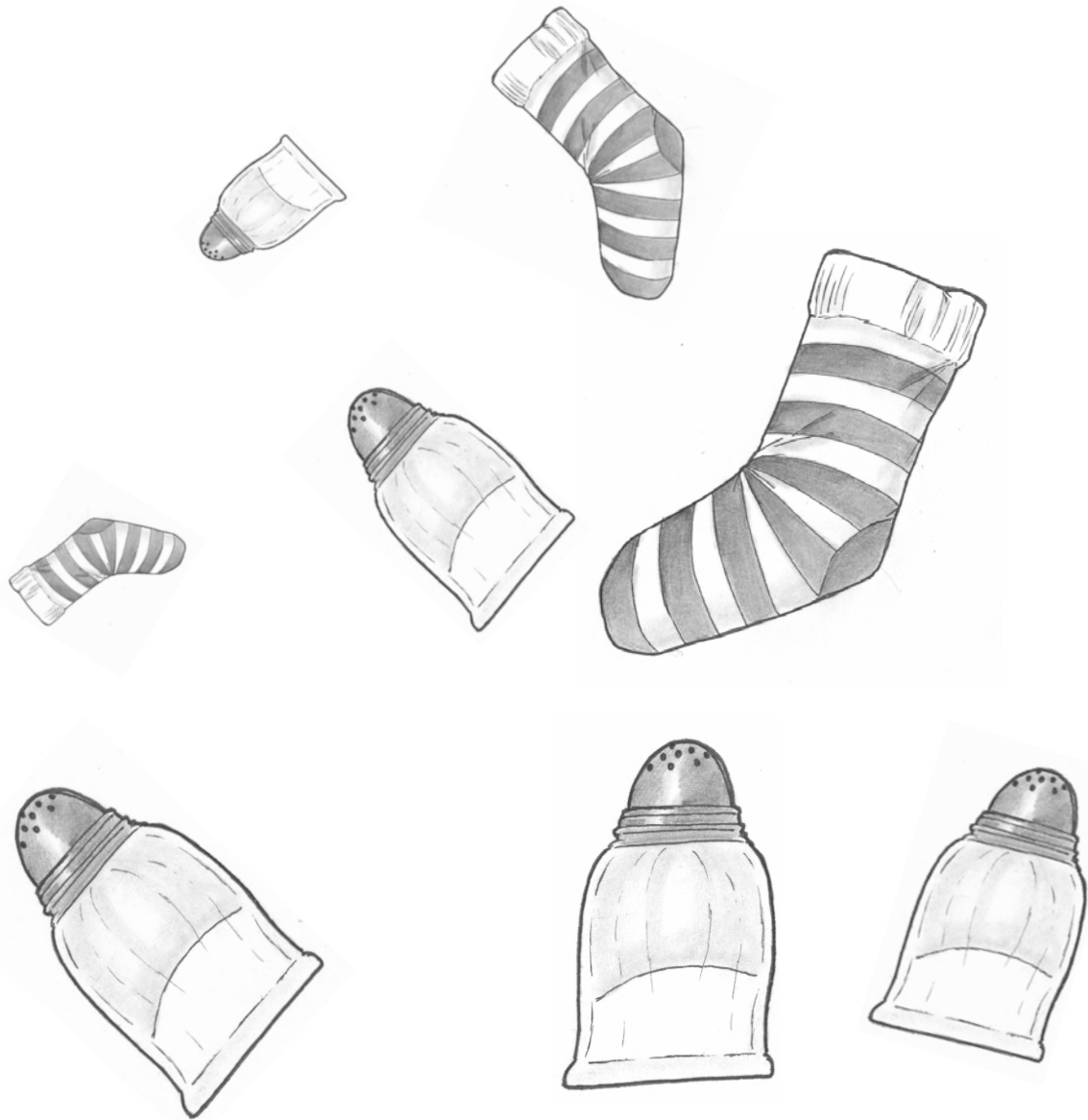
Mikä yö se olikaan, voi hyvät jumalat!

Amator quasi piscis: nequam est nisi recens.

Rakastaja on niin kuin kala: Siitä ei ole mihinkään jos se ei ole tuore.

SEKAANNU BIOLOGIAAN

MURHALEIKKI - Sukka, Pistooli, Suolaus, Kuristus...

Suolaus: Artur Kazmertsuk

Murhaleikkiä leikittiin 13.02.2008–9.03.2008 välisenä aikana. Peliä pelattiin tietääkseni ensimmäistä kertaa tällä kampuksella, ja vaikka hiukan ongelmia sääntöjen kanssa olikin, peli saatiin vietyä läpi hienosti. Seuraavassa murhaleikin β -oksidation, eiku, β -version veriset hetket. Tarkoitus oli siis tappaa kanssapelaaja sääntöjen puitteissa.

Kisan voittajaksi selviytyi Toni Grönroos kahdella tapolla. Seuraavassa päästään kurkistamaan itse murhamiehen mieleen. Kohteena olivat Mrs. Robinson sekä Kalkkiviiva.

Pvm. 29.02.2008

Klo 10.30

Jyväskylän Yliopisto, Kemian laitos

Kohde: Mrs. Robinson

Kävelemme rappusia ja käteni hikoilevat, viime kerrasta on aikaa, sen huomaa.

Oli perjantaiamu 29.02 ja kello oli suurin piirtein 07.15, kun herätyksen korvia vihlova melu

täytti korvani ja vastentahtoisesti heräsin, sillä tiesin että tänään se taas tapahtuu pitkän ajan jälkeen.

Tosin en tietänyt tuolloin vielä että miten hienosti kaikki palaset tulevatkaan osumaan kohdalleen.

Peiteroolini mukaisesti olin tarkkailuasemissa sillä tiesin kohteitteni saapuvan paikalle päivän aikana, todennäköisesti aamun aikana. Hieman jälkeen kymmenen näen toisen heistä avuttomana liikehtivän kolmoskerroksen kohdalla rappusten juuressa katselemissa B-käytävän suuntaan. Tiedän kiinni jäämisen riskin olevan aivan liian suuri lukuisten kulkureittien takia vaikka ketään ei näy missään, joten siirryn peite henkilöllisyyteni turvin vain jutustelemaan uhrin läheisyyteen ja odottamaan hetkeä jolloin saisin houkuteltua hänet hiljaisemmalle alueelle, edes kerrosta alemmas jonkin kirjahyllyn väliin. Samalla miettiessäni kuumeisesti tuleva uhrini tekee lähes käytännössä itsemurhan kysymällä neuvoa YE rakennukseen ja ystävällisesti autan etsimällä ko. rakennuksen opinto-oppaasta ja lupaan jopa lähteä mukaan seuraksi sillä tiedän että sieltä löydän sopivan kohdan jossa suoritan iskun. Opasta käytin vain pelkkään hämäykseen saadakseni uhrini huolettomammalle tuulelle.

Matkalla mielessäni kävi useaan otteeseen että säälistä voisin jättää jopa iskun tekemättä ja odottaa hieman myöhempään koska tämä tukisi olemaan liian helppoa. Löydettyämme oikean huoneen alamme palaamaan jo biologian laitoksen suuntaan ja kahden siivoojan takia en voinut iskeä suunnittelemissani paikoissa, mutta salaman nopeasti keksin vaihtoehdoisen reitin bilsan laitokselle sisäkautta jossa rappuset menevät maan alle ja sieltä ikkunattomalle käytävän pätkälle jossa ei huoneita juurikaan ole, vain varasto. Kävelemme rappusia ja käteni hikoilevat, viime kerrasta on aikaa, sen huomaa. Sulavasti kuitenkin siirryn edelle muka avaamaan oven rappusista käytävälle mutta vain tarkistaakseni ettei siellä ole ketään eikä rappusiakaan tule ketään. NYT! Vedin oven kiinni ja samalla Mrs. Robinson hämmentyy juuri niiksi ratkaiseviksi sekunnin kymmenyksiksi jotka tarvitsin siirtyäkseni hänen taakseen ja kiertääkseni käden kaulan ympäri, pikainen nykäisy ja

kuulen vaimean rusauksen ja kello 10.30 päästän ruumiin äänettömästi lattialle ilman ääntäkään. Odotan kolme sekuntia eikä ääniä mistään, vedän ruumiin nopeasti rappusten alle ja laitan sen vanhan vetokaapin jämän sisään.

Siirryn käytävään ja lähden iloisella mielellä syömään juuri ruoan tarjoamisen aloittaneeseen Ylistön ruokalaan tietäen, että kun ruumis joskus hajun perusteella löydetään, minua ei voida mitenkään yhdistää tapahtumiin. Olisin vain kuolemasta järkyttynyt ystävä jonka todellinen henkilöllisyys pysyy edelleen salattuna. Samalla vavahdun taas täydellisesti normaaliin elämään kun korviini kuuluu "kakskolmeviisi" hymyilen, annan rahat ja kiitän. Broilerpyöryköitä ja riisiä, olen taas tavallinen opiskelija, mutta vain muutaman tunnin sillä kohtalo oli päättänyt että tämä oli minun päiväni...

Mrs. Robinson, petettynä ja muilutettuna kertoo omia näkökulmia asiaan.

Yhtäkkiä käytävän valtasi kuoleman hiljaisuus.

"Päiväni alkoi niin tavallisesti, mutta kuka olisi uskonut, että tällaisena päivänä susi ihmisen vaatteissa riistäisi tämän viattoman sielun. Mistä olisin voinut arvata, että tämä suloisen kaunis päivä olisi viimeiseni. Se katala kettu! Kaiken tämän pitkäaikaisen ystävyyden ja toveruuden jälkeen hän petti minut. Nyt viehkeä ruumiini makaa kylmällä, likaisella kemian laitoksen käytävällä. Pimeässä. Kauniit kasvoni ovat

kalvenneet, elämän valo on sammunut silmistäni. Nyt niitä koristaa vain kuoleman rujo naamio.

Asioidessani kemian laitoksen amanuenssin luona törmäsin ystäväni. Juttelimme niitä näitä ja lopuksi päätimme lähteä ruokailemaan. Tällä pyynnöllä minun kohtaloni sinetöitiin. Ystävällisesti hän ehdotti, että oikaisisimme sisäkäytävän kautta. "Mitä turhia palelemaan pak-

kasessa" hän sanoi. Oi miksi luotinkaan häneen! Yhtäkkiä käytävän valtasi kuoleman hiljaisuus. Kylmä hiki nousi otsalleni. Ketään ei ollut lähetytyillä. Olimme kaksin tyhjässä käytävässä. Kylmä käsi puristui kaulaani. Yritin huutaa apua, mutta minut oli hiljennetty. Lopullisesti. Kaikki oli ohi muutamassa sekunnissa."

Rajan takaa: Mrs. Robinson.

Seuraavaksi oli vuorossa Ilari Kuronen AKA Kalkkiviiva. Toni Grönroos kertoo:

Pvm. 29.02.2008

Klo 10.30

Jyväskylän Yliopisto, Bio- ja ympäristötieteen laitos

Kohde: Kalkkiviiva

Lasken viiteen ja lähden perään, vessan ovi on auki ja hän laskee hanasta vettä.

Aamusta oli kulunut aikaa ja olin jatkanut opiskelijan rooliani unohtaen kokonaan kemian laitoksella vanhassa vetokaapissa lojuvan Mrs. Robinsonin ruumiin. Istuskelen rauhassa Syrinxin kopilla kunnes Kalkkiviiva saapuu paikalle ehdottaen syömään menemistä. Söin jo aiemmin, mutta ainahan voin lähteä mukaan, miksikäs ei sillä myrkympullo onkin taskussani jo odotellut jonkin aikaa. Kello on aivan liikaa, ruokailuaika ja suunnitelma murenevat välittömästi. Tilaan siis kahvin ja odotan, sillä aikaa on.

Palaamme kopille päin ja kalkkiviiva lähtee viemään es-seetä ja lähden seuraksi mukaan. Aamupäivä alkaa tulla jo mie-

leeni ja hymy alkaa karehtimaan mutta samassa huoneistaan edestakaisin kulkevat ihmiset tuhoavat tämänkin idean. Meinaan selkeästi tulla jo varomattomaksi aamun liian helpon tapon johdosta, nyt jäitä hattuun. Palaamme kopille ja nyt alkaa tapahtua. Kalkkiviiva alkaa pohtia kahvia, ottaa pannun ja lähtee hakemaan vettä. Lasken viiteen ja lähden perään, vessan ovi on auki ja hän laskee hanasta vettä. Tämä lasketaan sillä miehen ei ole asioillaan ja kyseessäkin on vain veden haku. Astun sisään, vedän oven kiinni ja niks. Se tekee sitten kaksi, ajattelin ja lähdin kopille tekemään juttujani kaikessa rauhassa, sillä turha miettiä ruumiin

siirtämistä - klo yhden pintaan iltapäivällä ihmisiä saattaa tulla vastaan joten turha riskeerata. Vasta kopille palattuani tajusin, että olisihan sen kahvipannun voinut tietoenkin ottaa mukaan, sillä mieleni tekisikin kuppusta kuumaa kylmän murhan jälkeen. Kädetkään eivät olleet enää hionneet, omatunto ei siis vaivaisi enää tämän jälkeen... loistavaa.

Kopilla huomasin olevani ilman seuraavaa kohdetta ja raporteja pitäisi jaksaa tehdä yhtäkkiä kaksi Mietin, että ne saavat nyt odottaa on aika lähteä odottamaan iltaa ja nollata tapahtuman viikonlopun aikana. Alkuviikoksi saisin uuden kohteen, mutta siihen asti...

Kuronen tästä hiukan pettyneenä seuraavaa...

Tänään se tapahtui, luojan päivänä 29.2.08. Olin jo pitkään seurannut jahtini seuraavia saaliita pyörimässä nenäni alla ja valmistautunut ottamaan jälleen uuden voittomerkin tästä eriskummallisesta ihmisapinalaumas-ta.

Kuitenkin suunnitelmani muuttivat täysin valitettavaan menehtymiseni takia. Olin juuri herännyt ja lähtenyt jahtimaille etsimään pitkään seuraamiani naarasyksilöitä. Saavuttuani tämän heimon reviiirille päätin kuitenkin ennen varsinaista jahtia nauttia virkistävää kahvipavuista

jauhetta juomaa, jota olin eteläisen uuden mantereen matkoillani oppinut nauttimaan. Valitettavasti kantajani ovat vätyksiä eivätkä ymmärrä mitään tämän juoman valmistuksesta ja uskollinen palvelijani Jeeves on jo kolmatta viikkoa malaria-houreiden uhrina. Jouduin siis itse menemään syrjäiselle lähteelle hakemaan vettä tähän raikastavaan juomaan. Juuri lähteellä yksi ihmisapinaheimon jäsenistä ilmestyi taakseni. Tämä hitaanolainen gorillaa muistuttava yksilö ei voinut olla uhka, oli selvää että hänenlaisensa alhaisempi elämänmuoto ei mitenkään voisi uhata jahtiani Kuitenkin tämä

ihmisapina tuli salamannopeasti luokseni ja rutisti minusta ilmat pihalle.

Mikä häpeä, ylpeä jahtimies (kyllä, puhun itsestäni kolmannessa persoonassa) joutui kuolemaan tuskallisen ja ennen kaikkea häpeällisen kuoleman gorillan tappamana. Toisaalta kuolema tuli myös helpotuksena, sillä jahti oli alkanut olemaan kasvavaa tuskaa. Jo kaksi viikkoa sitten kantajani olivat rikkoneet viimeiset sherrypulloni ja olin joutunut elämään pelkällä vedellä ja ruualla.

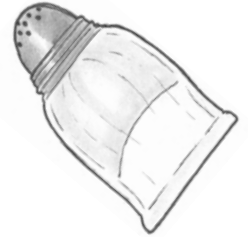
- Kalkkiviiva

Kuitenkin suunnitelmani muuttivat täysin valitettavaan menehtymiseni takia.

Toiseksi tulivat Ilari Kuronen ja Sini Malminiemi. Kuronen muotoilee tapponsa näin:

Kohde: Gain (Homo Sapiens)
Jahdin kesto: Kaksi vuorokautta
Status: Kuollut
Metsästys ase: Sukkasukka
Kaatoajankohta: 14.3. noin 2100 zulu
Kaatopaikka: Opinkiven saunatilat

”
**Odotin, että Saunatilat
tyhjenisivät ja jäljelle jäisi
vain minä ja saalis.**

Tämän ihmisapinauroksen heikkoudet selvisivät jo jahdin ensimmäisenä vuorokautena: saalista tarkkailtaessa oli selvää, että heikkoja kohtia olisivat alkoholin viihdekäyttö ja luotto kanssaryksilöihin ja lajitovereihin. Ensimmäisen päivän tarkkailujen jälkeen siirryin itse jahtiin

hyödyntäen ko. yksilön heimokulttuurin juhlapäivää, joka mitä ilmeisimmin liittyi pariutumiserituaaleihin, verukkeena jolla pääsisin lähelle saalistani. Illalla saaliin ollessa bakkanaalisissa alkuasukasriennossa hyödynsin saaliin mieltymystä fenno-skandiseen saunakulttuuriin. Odotin, että saunatilat tyhjeni-

sivät ja jäljelle jäisivät vain minä ja saalis. Itse kaato oli nopea: iskin sukkasukallani nopean iskun eläimen takaraivoon lopettaen sen yhdellä iskulla ja poistuin paikalta. Jälleen yksi uusi uljas villieläimen pää koristaa takkaseinäni kartanoni herrainhuoneessa.

Janne Ruuth vastaa tähän; ei mitään, kuollut. Sini Malminiemi raportoi:

Aika: 14.2.08
Paikka: Opinkiven saunatilat

Olen seurannut uhriani saunoille asti. Odotan, kunnes hän päättää lähteä virkistäytymään ja puhdistautumaan saunassa. Hänpä ei tiedäkkään, että se tulee olemaan hänen viimeinen voitelunsa...

Olemme kahdestaan samassa pukuhuoneessa. Sermin toisella puolella väännetään radiota lujemmalle, hyvä... nyt uhrin kakistelut ja viimeiset hengenvedot eivät kuulu muille saunojille. Uhri pukee viimeisen kerran vaatteet suloisen vartalonsa peitoksi ja kampaa

viimeisen kerran kosteat hiuksensa, kun hiivin lähemmäs pyyhkeeni kanssa (murhaajalle mikään ei ole niin tärkeää kuin tietää, missä hänen pyyhkeensä on). Olen kietonut sen tiiviiksi hirttonuoraksi, joka kohta kiertyy uhrin kaulan ympäri.

Hän kääntyy ja minä isken. Kamppailu on ohi nopeasti. Ruumis vaipuu lattialle muutama ynähdys jälkeen. Radio Rock soi edelleen... Kuulen myös suihkuhuoneesta ääniä. Varmistan, että pukuhuoneen

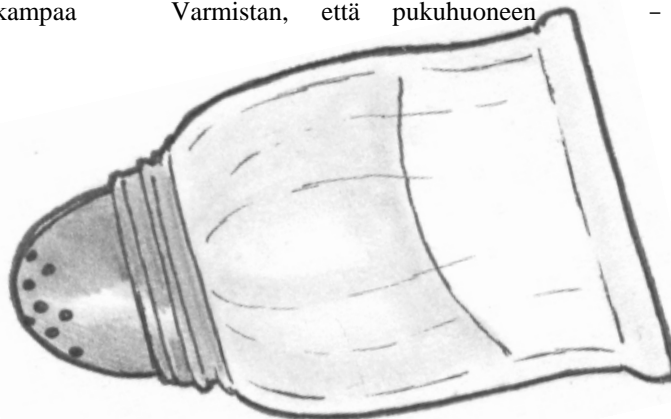
”
Hän kääntyy ja minä isken.

sermin toisella puolella ihmiset jatkavat touhujaan mistään tietämättöminä, kerään omat tavarani ja lähden ihan kuin mitään ei olisi tapahtunut.

Ruumis löydetään pukuhuoneen lattialta hetken päästä. Saunalla on ollut yli kolmekymmentä ihmistä, joista osa on jo lähtenyt. Kuka tahansa olisi voinut suorittaa murhan...

Mission accomplished.

- Lycaenidae

Viivi Mänttari veistää:

Tapahtumapaikka ja aika:
14.2.2008 Opinkiven sauna, naisten pukuhuone

”
ensin
alushousut
ja sitten
rintaliivit.

Murhattu:
Viivi Mänttari, "galapagoskonna"

Tapahtumien kulku:
Noin kello kahdeksalta illalla olin murhaajani kanssa saunomassa. Löylyn ja kuuman suihkun jälkeen siirryimme pukuhuoneen puolelle kuivaamaan ja laittamaan vaatteita päälle. Sermin takaa kuului "älämölöä" miesten pukuhuoneesta, mutta näköyhteyttä heillä ei meihin ollut. Siis todistajia ei ollut

paikalla. Aloin verkkaisesti pukea vaatteita päälle: ensin alushousut ja sitten rintaliivit. Juuri kun olin saanut rintaliivieni viimeisen hakasen kiinni, tunsin kurkullani jotain lämpimän kosteaa ja pehmeää. Silmänräpäyksessä henkeni salpaantui kun murhaaja vetäisi kurkkuni ympärillä olleen pyyhkeen kireälle. Silmäni pullistuivat lähes

ulos päästäni, kunnes hapenpuutteen aiheuttama sydämenpysähdys lamaannutti koko elimistöni. Olin kuollut ja makasin lähes alasti saunan hiostavassa pukuhuoneessa.

-galapagoskonna-

Kiitoksia kaikille jotka leikkiin osallistuivat!

Toni Grönroos, Puuha-Pete
Ilari Kuronen, Kalkkiviiva
Sini Malminiemi, Iycaenidae
Janne Ruuth, Gain
Anu Hyysalo, Hämähäkki
Pilvi Ruotsalainen, Mrs. Robinson
Viivi Mänttari, Galapagoskonna
Niko Kauppinen, Puurolusikka
Tiia Katajamäki, Käämi
Sira Torvinen, Moccamonster

Hikipedia määrittelee kettutyttö eräänlaiseksi hybridiksi, ketun (50 %) ja tytön (50 %) risteymäksi. Itse kettutyttö-hokema on peräisin vuodelta -95', jolloin helsinkiläiset Mia Salli, Minna Salonen sekä Kirsi Kultalahti avasivat tarhakettujen häkkeitä usealla eri tarhalla, mm. Evijärvellä. Myöhemmin heidät tuomittiin miljoonakorvauksiin, markoissa. Pienen, omin päin toimineen ryhmän toiminta nosti aikanaan mediakohun ja leimasi koko eläinoikeusaktivismin vandalismiksi. Mitä kaikkea kymmenessä vuodessa on ehtinyt tapahtua? Uhkaako kettutyttöjä lajikato, vai ovatko konstit vaikuttaa muuttuneet? Mitä kaikkea mahtuukaan eläinaktivismiin ja hybridiautojen väliin? Entä kuka on Roger Jones?

Oli aika, jolloin maailmanparantaminen oli radikaalia hippitoimintaa! Mielenosoituksia, ihmisiä puihin sidottuna, minkkejä vapaina ja aktivisteja työmaanosturiin ketjuttuna. Maailmassa oli jotakin vikana ja siitä oli syytä pitää melua! Kun 1990-luvulta lähtien liu'utaan ajassa kohti nykypäivää, huomataan, miten ekologinen ajattelu esim. ilmastomuutoksen kautta on ujuttautunut ihmisten päätöksiin kuluttaa ja valita. Voi ajatella, että aktivismi osaltaan on ajanut asiaa ja saanut muutoksia aikaan.

EVR:lla ei ole muodollista organisaatiota, vaan se muodostuu anonyymeistä, toisistaan erillisistä soluista, jollaisen voi perustaa kuka tahansa, joka kannattaa EVR:n periaatteita ja toimintatapoja, joista tärkein on pidättäytyminen ihmisiin ja eläimiin kohdistuvasta väkivallasta.

Järjestelmällä on hämmästyttäviä yhtäläisyyksiä vaikkapa terroristijärjestöjen toiminnasta annettuihin kuvauksiin. Tarkoitus ei ole kuitenkaan osoitella ketään sormella, joten käykää itse tutustumassa järjestön toimintaan sen kotisivujen kautta.

Pääosin toiminta on nykyisin kuitenkin hienovaraisempaa ja ehkä myös tehokkaampaa, koska vandalismiksi leimattava toiminta on vähentynyt ja asioihin pyritään vaikuttamaan tavoilla, jotka ovat suurelle yleisölle hyväksyttävämpiä. Esimerkiksi sopii Oikeutta eläimille -järjestön viime vuonna järjestämä kohua herättänyt Tehotuotanto-kampanja. Järjestö julkaisi videoita maailoilta, joilla eläinten oikeuksia

Suurelle yleisölle valmistetaan ja myydään tuotteita, jotka ovat luontoystävällisempiä.

Teollisuuden suuret pyörät on saatu pyörähtämään. Kuitenkin ekologisen ajattelun kulmakivet ovat jo hämärtyneet. Me säästämme luontoa ostamalla uudemmaa ja parempaa tilalle. Edelleen halutaan päästä kulutuksesta kuluttamalla. Anteeksi. Sisäinen hippo pääsi irti! Nyt lukijoita hermostuttaa, kun teksti ei vastakaan otsikkoa.

Uskallan sanoa, että kansalaisyhteiskunnan tottelemattomuus on taaksejää-

nyttä aikaa, ellei lasketa muutamia näkyviä tempauksia TV:ssä, joilla saadaan näkyvyyttä ja lisää jäseniä. Mitä pahaa siinä on? Asenteilla ja lifestylellä on kysyntää. Täytyy kuitenkin muistaa, että aktivistiryhmien sisällä mielipiteet toiminnan moraalisisesta pohjasta jakautuvat kahtia. Eläinten oikeuksia ajavat järjestöt ovat nykyään laillisesti toimivia ryhmiä, joiden sisällä kuitenkin toimii radikaaleja siipiä.

Näin Wikipedia kuvailee EVR:n (eläinten vapautusrintaman) toimintaa:

oli räikeästi rikottu. Toiminta on muuttunut virallisemmaksi: on rikosepäily, todisteet ja tasa-puolinen oikeudenkäynti oman käden oikeuden sijaan. Ennen oli Clint Eastwood, nyt on George W. Bush, tuo demokratian väsymätön asianajaja.

Eläinsuojelujärjestöjen muuttamisen myötä niiden toiminta on haaroittunut ja monipuolistunut, ja ennen niin radikaalista hippitoiminnasta on tullut osa valtavirtaa. Ajatus maailman parantamisesta on läpäissyt kaikki yhteiskuntaluokat. Ihmiset tiedostavat ongelmat jo niin laajasti, ettei Madonnakaan kehtaisi näyttäytyä minkkiturkissa aamupostia hakemassa. Jos hybridiauto on

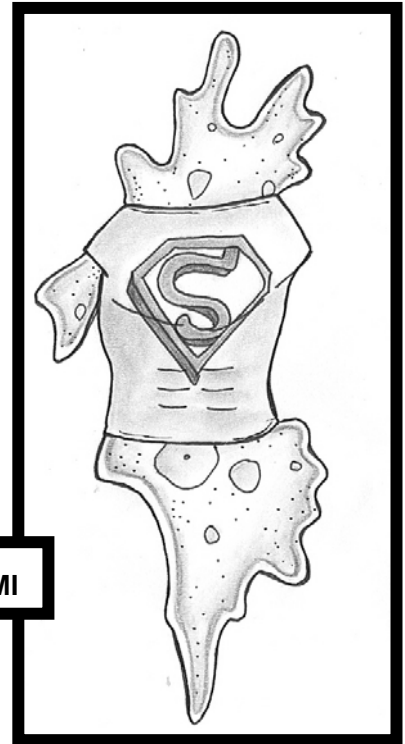
eko, niin miltä kuulostaisi avustusjärjestötoiminta pelkän ajatuksen voimalla?

Tärkeintä näyttääkin olevan ajatus. Toiminta voi olla hyvinkin näennäistä ja sen todellinen hyöty marginaalista. Pääasia on, että se näyttää hyvältä. Kyse on pitkälti hyvinvointiaktivismista: kun omat asiat ovat hyvin ja elintaso korkealla, on helppo syyllistää ylikansallisia suuryrityksiä, kehitysmaita, turkistarhaajia, lihan-syöjiä tai vaikka Chuck Norrisia. Oma huono omatunto aikaansaamattomuudesta on hyvä paikka pienillä ekoteoilla tarvitsematta kuitenkaan luopua mistään.

2300-luvun Fear Factor: ”Ok, Pertti! Nyt meillä on 50 000 krediittiä jaossa! Enää yksi este sinun ja onnen välissä! Ota nyt tästä kaikki irti, kuten esi-isämme 2000-luvulla! Tehtäväsi on aloittaa kompostointi ilman, että naapurisi huomaavat että sinulla on oma vetypotkukelkka ojassa!

Lähteet: Wiki, Hiki, Oikeuttaeläimille, Animalia, yle.

SUPERORGANISMI

P I I R R Ä V I I K S E T

BIOLOGI! TYÖLLISTÄ ITSESI!

MENNEEN KILPAILUN HAAMU

Oscar Wilde – Älystä, tiedosta ja opiskelusta

Ahkeruus on kaiken kurjuuden perimmäinen syy.

Ainoa synti on typeryys.

Ainoa tapa hyvittää se että pukeutuu liian hienosti on se että on ylikoulutettu.

Asiantuntija: tavallinen mies poissa kotoa antamassa neuvoa.

Asiat joista tuntee olevansa täysin varma eivät ikinä pidä täysin paikkansa.

Ei ole epäilystäkään siitä että nerous säilyy kauneutta pitemmin. Se selittää sen miksi me näemme niin suurta vaivaa sivistääksemme itseämme. Elämän villissä kamppailussa haluamme omata jotain mikä kestää, joten täytämme mielemme roskalla ja faktoilla sillä typerällä toivolla säilyttää paikkamme. Läpikotaisin asioihin perehtynyt ihminen - se on nykyaikainen ihanne. Sen ihmisen mieli on kamala asia. Se on kuin koristetavara-kauppa, täynnä hirviöitä ja pölyä, ja kaikki hinnoitettu yli oikean arvonsa.

En ikinä hyväksy sellaista mikä häiritsee luonnollista typeryyttä. Typeryys on kuin herkkä, eksoottinen hedelmä: Kosketa sitä ja hehkeys katoaa.

Epäilystä alkaa usko.

En ole tarpeeksi nuori tietämään kaikkea.

Hyvät ratkaisut ovat onnettomia yrityksiä puuttua luonnon lakeihin. Niiden alkuperä on selkeää turhamaisuutta. Ne eivät tuo mitään tulosta. Ne antavat meille sellaisia ylellisiä, steriilejä tunteita joissa on jonkinlaista heikkoluonteisten hurmaavuutta.

Ihminen on rationaalinen eläin joka menettää mallittinsa aina kun hänen pitäisi toimia järkevästi.

Joskus tulee mieleen, että ihmistä luodessaan Jumala jossain määrin yliarvioi kykynsä.

Joutilaisuus on maailman vaikein asia, vaikein ja älyllisin.

Kaikki jotka elävät varojensa mukaan kärsivät mielikuvituksen puutteesta.

Kellään herrasmiehellä ei ole ikinä rahaa.

Keskustelemisen ongelma on se, että fikset ihmiset eivät ikinä kuuntele ja tyhmät ihmiset eivät ikinä puhu.

Koulutus on varsin ihailtava asia, mutta mitään tietämisen arvoista ei voida opettaa.

Kun olin nuori luulin että raha oli elämän tärkein asia; nyt kun olen vanha tiedän että se on.

Laitoin kaiken nerouteni elämäni; vain työhöni laitoin lahjani.

Mitä muuta järki muka on kuin liikettä älyllisessä tyhjiössä?

Nautinto on ainoa teorian arvoisin asia.

Odottamattoman odottaminen osoittaa läpeensä modernin älyn

Olen niin älykäs etten joskus ymmärrä sanaakaan siitä mitä sanon.

Ole oma itsesi. Kaikki muut ovat varattuja.

On vain kahdenlaisia todella mielenkiintoisia ihmisiä: ne jotka ehdottomasti tietävät aivan kaiken, ja ne jotka eivät ehdottomasti tiedä yhtään mitään.

Opetamme ihmisiä muistamaan, mutta emme ikinä opeta heitä kasvamaan.

Oppineet vastustavat toisiaan, viisaat itseään.

Rahvas on ihmeellisen suvaitsevaista. Se antaa anteeksi kaiken muun paitsi nerouden.

Sivistynyt yhteiskunta ei ole ikinä valmis uskomaan mitään sellaista mikä on sekä rikkaiden että hurmaavien haitaksi.

Sivistynyt vapaa-aika on ihmisen päämäärä.

Taidetta ei voi opettaa yliopistoissa. Taiteilijan muovaa se mitä ihminen katsoo, ei se mitä hän kuuntelee.

Tenteissä hölmöt kysyvät kysymyksiä joihin viisaat eivät osaa vastata.

Totuus on harvoin puhdas, yksinkertainen se ei ole koskaan.

Typerykset tekivät maailman jotta viisaat ihmiset oleskelsivät siinä.

Työ on pakopaikka niille, joilla ei ole parempaakaan tekemistä.

Uskonnot kuolevat, kun niiden osoitetaan olevan totta. Tiede on kuolleiden uskontojen arkisto.

Vain jättämällä laskunsa maksamatta voi toivoa jäävänsä porvariston mieleen.

Vain älyllisesti eksyneet väittelevät. Väittelyitä pitää vältellä, sillä ne ovat aina mauttomia ja usein vakuuttavia.

Vanhat uskovat kaiken, keski-ikäiset epäilevät kaikkea, nuoret tietävät kaiken.

Viisauden mukana tulevat talvet.

Voin kestää raakaa voimaa, mutta raaka järki on melko sietämätöntä. Sen käytössä on jotain epäreilua, se on isku älyn alapuolelle.

Yhteiskunta tuottaa konnia ja koulutus tekee konnista toisiaan taitavampia.

Äh, älä sano että olet samaa mieltä. Yksimielisyys saa minut tuntemaan, että olen sittenkin väärässä.

Viimeinen mysteeri olet sinä itse.

KOPIOI TYYLI – 2007 fuksi

Teksti: Artur Kazmertsuk

Kuvat: Jenna Purhonen

Rakas fuksi. Syksyllä opintojen alkaessa hakusessa saattaa olla ystävien lisäksi myös tyyli. Ei hätää, äänielimen toimitus to te reskjuu. Seuraavassa helposti omaksuttavia totuuksia pukeutumisesta, jotka takaavat kanssaihminen pohjattoman ihailun.

TUKKA:

Ihan sama.

HOUSUT & MEKOT

Kannattaa.

YLÄOSA:

Ei pakollinen.

KENGÄT:

Hyvä olla.

ALUSVAATTEET:

Omat.

LAUKKU:

Täynnä.

BILSAN APPRO:

Kesken.

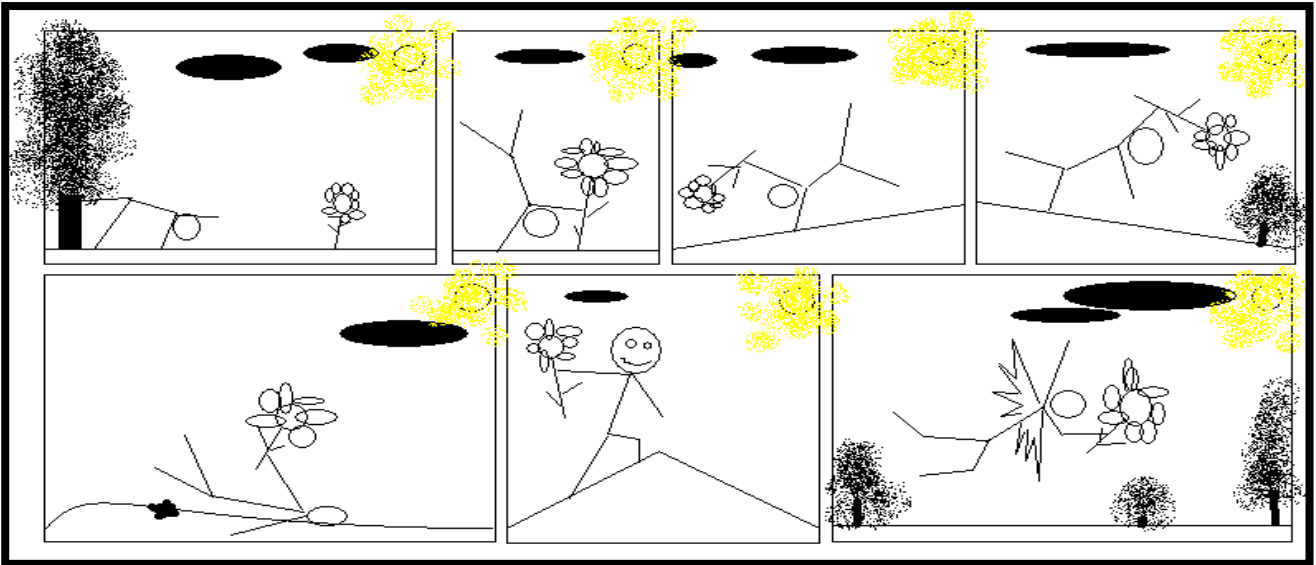

Kuvassa: Mr. ja Mrs. Fuksit 2007

ASENNE:

Fuksipukeutumisessa tärkeintä on kuitenkin asenne. Yllä olevia ideoita kannattaa toki soveltaa kampusalueella liikuessa jo ennen haalariin siirtymistä, mutta ohjeet ovat viitteelliset. Koska Ylistö ja Mattilanniemi ovat molemmat poikkitieteellistä aluetta, on hyvä erottua biologiksi jo pelkän liikehännän avulla. Ja näin se käy!

Biologi ei päästä kukasta irti vastoinkäymisissä!

HARJULLA 2007

Perinteinen fuksirieha pidettiin syksyllä 2007 aloittaneille opiskelijoille perinteen mukaisesti Harjulla. Jatkot olivat virallisesti Kharmassa ja menoon osallistui mukavat 240 henkeä. Tähtihetket-kuvakollaasi.

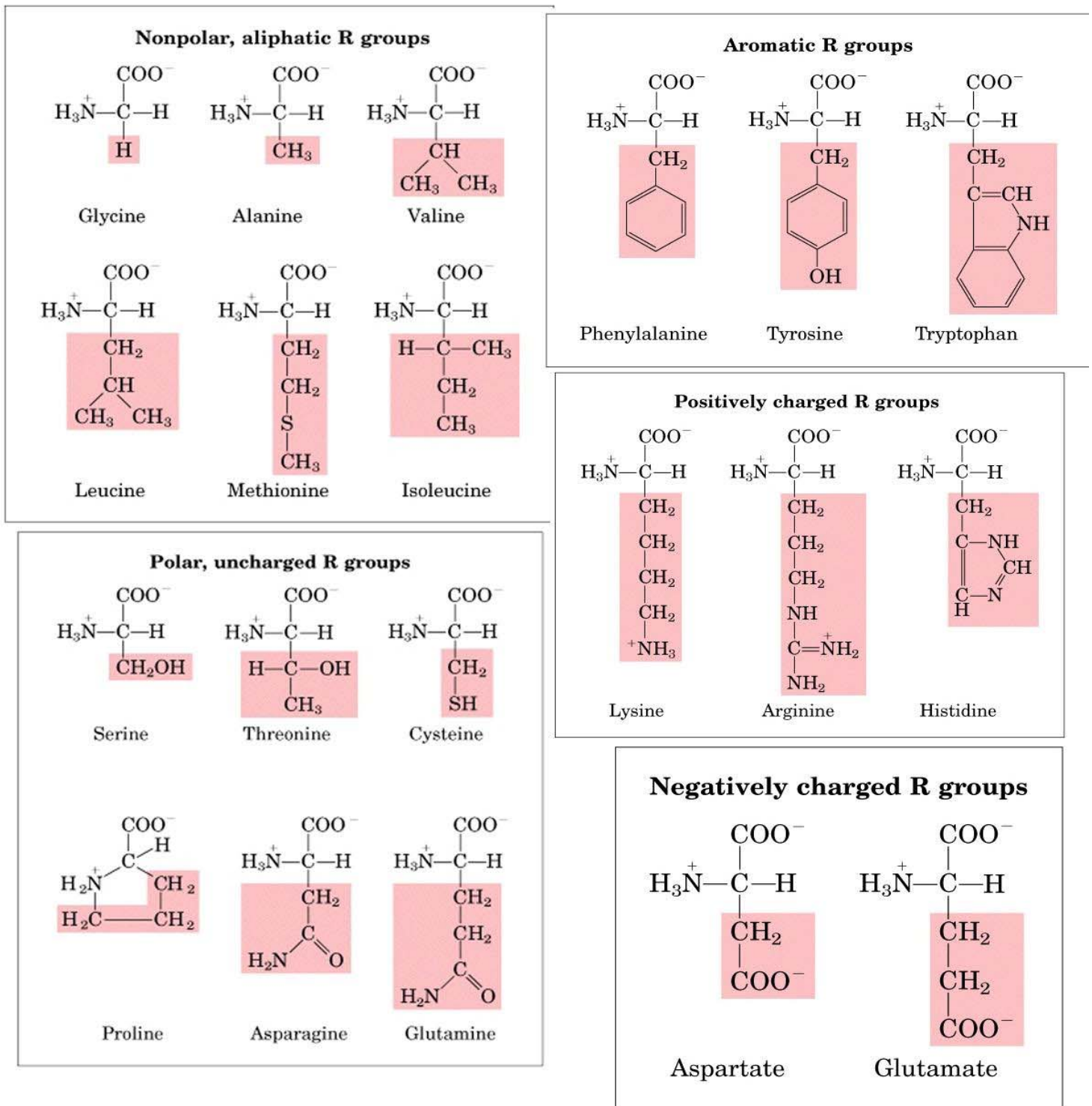

Aminohappomuistipeli

Kuvat & teksti: Arvaa kuka?

Niille joille herra A. Lehninger ei ole tuttu, mutta tuntuu siltä, että voisi omata valokuvamuistin, nyt on mahdollisuus kokeilla pelaako yläpää. Tällä kertaa rajoja haetaan letkeän aminohappomuistipelin voimin. Aikamittain esille, sillä viiden minuutin tiukka tuijotus tähän happorykelmään saa riittävä! Tehtävänä on siis muistaa mahdollisimman monta happoa. Ja aika alkaaa... NYT!

Dinofaktaruutu: *Troodon*

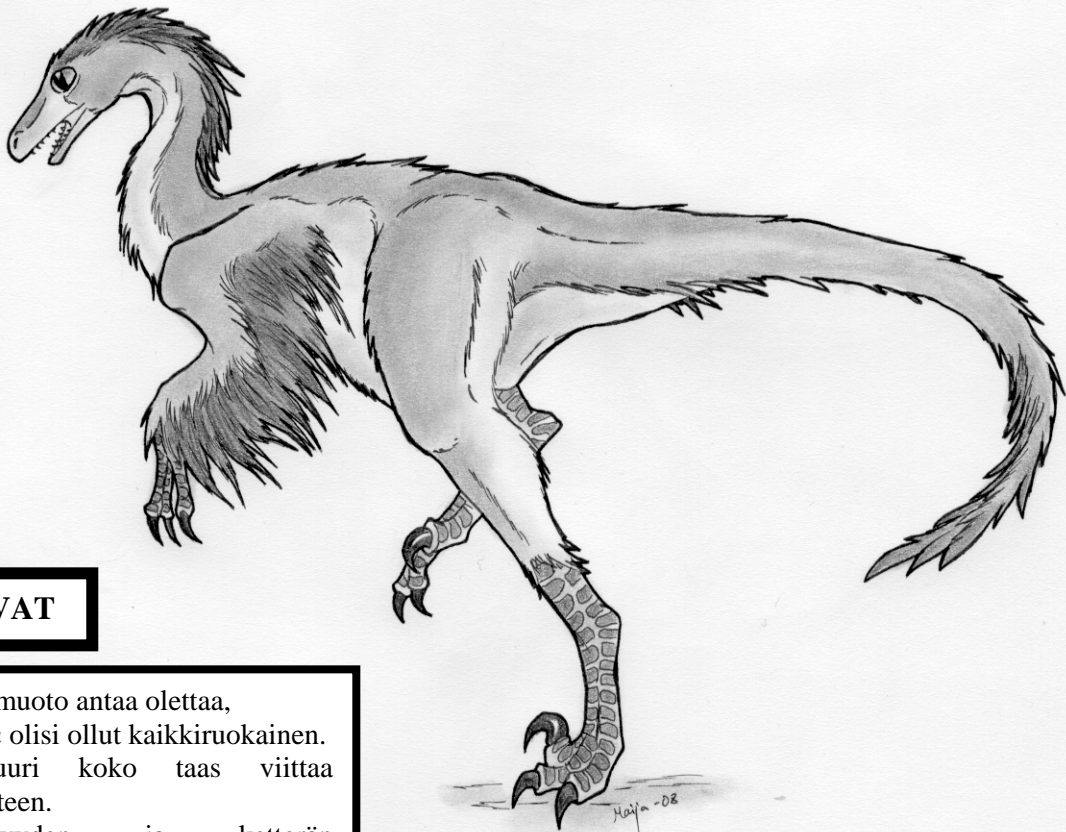
Kuva ja teksti: Maija Karala

Troodonin aivot olivat ruumiin kokoon nähden suuremmat kuin millään muulla tunnetulla dinosauruksella. Se oli luultavasti yksi kaikkien aikojen älykkäimpiä dinosauruksia.

Pohjois-Amerikka myöhäisliitukaudella, 75-65 miljoonaa vuotta sitten. Se näyttää suosineen viileitä alueita ja oli erityisen yleinen aikoina, jolloin ilmasto oli viileämpi. Lajeja oli luultavasti useita, vaikka vain yksi (*T. formosus*) on kuvattu.

ERIKOISTA

ELINAIKA JA -ALUE

ELINTAVAT

Hampaiden muoto antaa olettaa, että *Troodon* olisi ollut kaikkiruokainen. Silmien suuri koko taas viittaa yöaktiivisuuteen. Tasalämpöisyyden ja ketterän ruumiinrakenteensa ansiosta *Troodon* onkin ehkä voinut saalistaa öisin liskoja, pieniä nisäkkäitä ja hyönteisiä ja monipuolistaa ruokavaliotaan kasviksilla. *Troodon* muni 16–24 munaa maljamaiseen, maahan kaivettuun pesään ja ilmeisesti hautoi niitä kunnes poikaset kuoriutuivat.

PIIRTEET

Lintujen läheinen sukulainen, jolla todennäköisesti oli höyhenpeite. Nimi *Troodon* tarkoittaa ”haavoittavaa hammasta”, ja viittaa otuksen erikoisiin sahalaitaisiin hampaisiin. *Troodon* kasvoi noin kaksi metriä pitkäksi ja painoi 60 kiloa. Sillä oli suuret, eteenpäin suuntautuneet silmät ja hyvä kolmiulotteinen näkö.

Siksi minä pidän JOPAsta!

Teksti: Sini Malminiemi

”Mutta mikä ihmeen JOPA?” Olikohan se ensimmäinen päivä Jyväskylässä, juuri muuttoamuna, kun äiti lueskeli VOpasta ja löysi maininnan yliopistossa toimivista järjestöistä. ”Hei, miltä kuulostaisi tällainen ’jopa’: Jyväskylän Opiskelevat Partiolaisten? Täällä lukee, että pitävät nuotioiltoja ja kaikenlaista.” ”Partiolaisten? No, ei varmana!” ajattelin.

Syksy yliopistossa ja uudella paikkakunnalla starttasi vauhdikkaasti. Uutena ekologian opiskelijana tuumin, että olisi hyvä omata joitain erätaitoja, koska usein työilmoituksissa työntekijän vaatimuksena on maastokelpoisuus. Vielä syksyn puolella yliopiston valiokunnat järjestivätkin vaellus- ja retkeilykurssin, joka kuitenkin osui itselleni huonoon saumaan. Kerran sitten kopilla törmäsin toiseen fuksiin, joka kuuli epäonnestani ja kertoi JOPAn järjestämästä vaelluskurssista. Vaihtoehtoisesti valitsin sen.

<http://users.jyu.fi/~mimakole/jopa/>

Koska minulla ei ollut partiotaustaa, saavuinkin teoriakerroille hieman epäileväisesti. Kokeilu kuitenkin kannatti: vaelluksesta tuli ikimuistoinen ja tutustuin uusiin ihaniin ihmisiin, jotka ovat varmasti jäävä ystävikseni pitkäksi aikaa. Seuraavana vuonna löysin itseni JOPAn hallituksesta toimintavastaavan pestistä.

JOPA on joukko iloisia opiskelijoita ja niitä, jotka ovat joskus olleet opiskelijoita. Vaikka järjestö on alun perin perustettu partiohenkiselle toiminnalle ja kokoamaan kotoaan muuttaneita partiolaisia yhteen, on alle puolet sen jäsenistä partiotaustaisia ja JOPA on jäsentensä näköinen.

JOPAssa meno on extreme-rentoilua, hurjaa aarrejahtia tai suklaisia iltoja. Partio- ja luontoihmisille JOPA tarjoaa vaelluksia ja muuta luonnossa liikkumista, sekä uusia taitoja; aina löytyy joku, joka on halukas opettamaan esimerkiksi uuden nuotio-pannureseptin tai hauskan laulun. Jopa on ryhmä kavereita ja vapaa-ajan tekemistä!

Mitä tekee filosofian maisteri? Missä biologit työskentelevät?

Teksti: Jaana Saarni, Kirjoittaja työskentelee Luonnontieteiden akateemisten liitossa opiskelijasihteerinä

Olet valinnut mielenkiintoisen ja monipuolisen alan, joka antaa paljon mahdollisuuksia. Yliopistotutkinto, maisterin tutkinto, ei ole mikään uraputki tai liukuhihna, josta ohjautuisit suoraan unelmiesi työhön. Siis mihin? Mikä on unelmiesi työpaikka? Mitä valmistuneet biologit tekevät työkseen? Miten sellaisen työpaikan saa?

”Mikä sinusta tulee valmistuttuasi?” Yleinen kysymys, johon voi vastata monella epäinformatiivisella tavalla: maisteri, filosofian maisteri, biologi, tutkija, nobelisti... Ihan hyviä vastauksia, monet oikeitakin, mutta mitä ne tekevät ja millaista se työ oikeasti on? Yliopistolla pääsee näkemään tutkijoiden arkea: jatko-opiskelijat eli tohtorikoulutettavat kulkevat käytäviä ajatuksissaan, puhuvat artsuista (artikkeleista), julkaisuista, sitaatioindekseistä, tietokannoista – ja joskus ihan tieteestäkin. Yliopistolla on paljon jatko-opiskelijoita, mutta varsin vähän tohtoriksi valmistuneita töissä. Yliopiston lehtoreita, dosentteja, professoreita, opit nämä kyllä! Yliopiston ulkopuolella on maailma täynnä erilaisia

mahdollisuuksia maistereille ja tohtoreille: tutkimustehtäviä, asiantuntijatehtäviä, koulutus-, opetus- ja johtamistehtäviä. Suurin osa valmistuneista sijoittuu ihan muualle kuin yliopistoihin: kuntiin, valtion tutkimuslaitoksiin, ja etenkin yrityksiin. Toiminimikkeenä on harvoin ”biologi” tai vielä harvemmin ”maisteri”; usein tutkija, R&D-jotain (research and development), projektipäällikkö tai muu yhtä helposti avautuva nimike.

Heti opiskelun alusta kannattaa ottaa tavaksi selailta alan yritysten sivuja, tutkia työpaikkailmoituksia, kysellä ihmisiltä heidän töistään, käydä yrityksissä vierailuilla, kysellä vanhemmilta opiskelijoilta heidän kesätöistään ja pohtia omia edellytyksiä pärjätä työhäussa ja varsinkin töissä. Työnantajat haluavat yhteistyökykyisiä, tiimityötaitoisia, verkostoituneita, kielitaitoisia ja vaikka mitä osaavia ihmisiä, ja on se oman alan osaaminenkin yhtenä kriteerinä. Esiintyminen, palavereissa istuminen, projektien johtaminen, kokonaisuuksien hallinta... miten näitä voi harjoitella? Ei niitä suoraan

opeteta, niitä oppii muiden asioiden ohella, jos kiinnittää asiaan huomiota eikä yritä sulautua seiniin tai vältellä ihmisiin tutustumista.

Ammattiliittojen lehdistä löytyy usein juttuja alan ammattilaisista, mitä he tekevät ja miten ovat työhönsä päässeet, ja liitoilla on hyviä kursseja työnhaun ja tulevaisuuden hahmottamisen tueksi, ikkunoita tukevaisuuden työelämään. Yliopiston ura- ja rekrytointipalvelut tarjoavat myös koulutusta, vinkkejä ja apua. Kukaan ei kuitenkaan tule pakottamaan sinua ottamaan selvää asioista, sinun täytyy tehdä se itse. Eikä kukaan käy puolestasi työhaastatteluissa tai lähetä hakemuksia.

Älä valmistu niin nopeasti ettet ehdi hankkia kaikkea töihin pääsemiseksi tarvittavaa tietoa työn hakemisesta ja tekemisestä!

Innostavaa ja motivoivaa opiskeluaikaa!

Viron kevätrekistä – muutamalla sanalla, nopeasti

Teksti: Artur Kazmertsuk

vrjRAEBRnbeabrERBNrbbberbsebdfdb
vcdbdtbdfubetbn **LAMPAAT**
vsbdbdbdfbdfbldbnbdjldjldjldjldj
bljadnbjanaoebnbladfnbldfkbdkdbdr
nainrboanrbreabnreibrinabaoibnaoi
en **"Olen rampa"**
jrnjbjbskbtjnstbjnstbksjtbnksjtbnksrjtn
ksrjtnksjbtjnskbnsjkbtsjbnksbjnstjbn
skjbt **niin, ja sit ne sammakot huusi,**
että tapa tapa!

rskgjnekIbjnebebtneisebnisetnbebtintirb
nrtisrjtnrsiertbrnriuanabtksbtsnbsnbs
b **Haluaisin pyytää anteeksi**
kaikilta.babaebabababatbobnrebuAAE
BSAtbbtmsiTSbaebi aA
banabntjabaBAB tebaibtlb **sauna ilta**
aloitetaan rikkomalla ikkuna.

weRAEBanebaebtnasbirte **Ei se**
haittaa kun sen lavastaa oikein
erkbunsBA brtbnbs usnt
stbSBTsrtsritbnsrbrsnbtirsn **No**
lavastaa uudellen!! wgeraman a

rakjndbkjnbrkjin ekbjnebkjeb **lavastaa**
sen sit kattohaikaralla

bdjndkbjndkbjeakbnsbnsbnsbjnsrkbj
srkbt.jsnbjsb.ksjbnbs.bkjsnbksjbskjs
Äpärointiä äpärointiä. arvnbnbs –
aba braaB ababr arbanjnwbitbpb
tukasta metsään! "tule nyt
kuuntelemaan sitä

saatanan linnun laulua!" wsjnb b
sbs nksb kj skj nsjb sb

stbjnsbkstjbnsktbnssjbnrkbjnsbkjrnbnk
srjbnkbjnskbtjnskbjnsrnbks

Pieni muna, hyvä perse. vnrwur evbev
esbks sb sk snjsn bsbstb bnrs s
naovanvoeavnroarvinavoi **kanavaras**
wrnabna rvn vrvebu **kolme tölkkiä**
kaljaa 10e!

nwrgveranvevjneavjnavajnvajnvjavnavn
aavn valvjrijvnavjnavjn jn a
jnavrvajerebaenböearbneöoarbinbnebo
eabaenbanbnaeobn nvwavvwa
wavon awovenwaevnwavnawjvna
ojwnvoawjnvovjavn owajnv
vjwvovavnj

perus nuotio
sammutetaan 4:llä Saku tölkillä.

vraebruneaubuninebanb n
aierbnearebeabneiaubunaieb äpärointiä.
aiebhnaekbhnabeaenbiaenrvavna **ai**
niin! Teppo Hiltunen.
abmaibunairubnai abiaubiab
aiebnaebinebin **Miks se emännän**
paita piti viedä?

nrieabniaerbnairbnaia aibnabjnbninbv
avna rnaibnaebn bnae
aeirunaejbneaubueabob oaebnou
anoaenboenboeaubneabob

puhutaan huomenna, mä oon juonu.
nvairbniabuabnaeubnaobueaboöuan
eab eanrböueabreaubneunetbetna
eab eautbn oautnb aetbnubneaebe
aöeb **pyydän anteeksi kaikilta**
bnsrtjrbtjrtjrnbtksbjrkrbrnbskjskbtjbs

aerbnaeubnöaeib öaibn aöoeibn
aebbab a a
babnstsbnrbrnrosbinrsobrbronnbrotb
o **halailua**
aiebunaiebsebiunsbirsitbusbisbs
pussailua
arvieabauserbnaeubrnsebusnsubnsbu
ssbiusrbrnbubn vrebhsbsb
kivihilli/pesuaietabletit

baeubtsrubtösntbljnsngbbljgbsb arga
bontbon s bstobin stb stt an ao
noneaoinbobienb

Uuteen nousuun rebuseöobt tbs
luontopolkuja
bistbisbisibinbnsibnbrstbrsbrsrbrbrbr
mitään en oo ottanu ebtissubsrbsbgs
my smokeing days are over bsgsgbnf.

